

Norsk Rettsmedisinsk Forening

29. august 2008

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Høring: Obligatorisk tilbud om dødsstedsundersøkelse i regi av helsetjenesten der barn i alderen 0 til 3 dør plutselig og uventet

Det er positivt at det nå tas skritt for å innføre dødsstedsundersøkelse ved plutselig uventet sped- og småbarnsdød.

Norsk rettsmedisinsk forening har følgende kommentarer til høringsnotatet:

Vår hovedbekymring er den sammenblanding av roller som den skisserte modellen innebærer. I følge departementets modell skal de som gjennomfører dødsstedsundersøkelsen opptre som behandlere som skal "yte en helsetjeneste - ikke overfor foreldrene - men overfor det døde barnet."

Dette er etter Foreningens mening en uholdbar konstruksjon. Dødsstedsundersøkelsen er i sin natur en medisinsk sakkyndig oppgave. I og med at det er barns rettsikkerhet som er et hovedmotiv for undersøkelsen, bør det sies klart fra at de som utfører oppdraget opptrer som sakkyndige på vegne av rettsamfunnet.

Hva slags medisinsk spesialitet undersøkerne har er etter NRF's mening ikke det sentrale spørsmålet. Det er ikke avgjørende om eksperten er barnelege eller rettspatolog. Vedkommende må være ekspert på plutselig uventet barnedød og på dødsstedsundersøkelse – og dessuten være personlig egnet.

Ved et medisinsk sakkyndig oppdrag er utfordringen å vurdere om skader og sykkelige forandringer passer med historien og omstendighetene. For å kunne foreta en slik vurdering er det avgjørende å ha tilgang til all informasjon. Dødsstedsundersøkeren bør derfor være en som deltar ved obduksjonen. Dette er forøvrig vanlig praksis ved rettsmedisinske obduksjoner der åstedundersøkelse inngår som en del av oppdraget.

NRF beklager at Høringsnotatet ikke referer resultatet av studien som ble utført av Krisepsykologisk institutt i tilsutning til pilotprosjektet i Sør-Øst Norge.

Rapporten som omfattet kvalitative dybdeintervjuer med 35 familier som hadde hatt besøk av dødsstedsundersøkerne fra Rettsmedisinsk institutt konkluderer med at 31 av de intervjuede var meget tilfredse, 3 var tilfredse og 1 var nøytral. Ingen var negative. Det ble spesielt fremhevet at de som utførte dødsstedsundersøkelsen var eksperter som kunne gi høyt kvalifisert informasjon. Det ble også nevnt at det var godt for foreldrene å få treffe den som hadde obdusert barnet og få oppklart spørsmål i den forbindelse.

NRF vil foreslå at man justerer opplegget for dødsstedsundersøkelsen i retning av den sakkyndigmodellen som blir forslått i prosjektrapporten fra Rettsmedisinsk institutt. Det er bra om barneleger trekkes inn, men de bør i denne sammenheng arbeide med status som sakkyndige. Uansett må barneleger delta i de kasekonferanser som avholdes når resultatet av alle undersøkelser foreligger – slik de også gjorde under prosjektperioden.

Dødsstedsundersøkelsen bør være obligatorisk da det med en slik fremgangsmåte ikke blir grunnlag for unødige spekulasjoner.

Avslutningsvis mener NRF at en dødsstedsundersøkelsene bør foretas med utgangspunkt i de fire rettsmedisinske sentrene ved universitetene. En sentralt plassert koordinator – gjerne med politifaglig bakgrunn vil være en stor fordel. Antallet plutselig uventede dødsfall i den aktuelle aldersgruppen er nå kommet ned i 35 per år. Det er derfor viktig ikke å spre oppdragene på for et for stort antall personer.

Per Holck
Professor dr med
Sekretær NRF